ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1982

Vyhlásené: 15.10.1982 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

119

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 3. septembra 1982

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou Etiópiou

Dňa 13. septembra 1981 bol v Addis Abebe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou Etiópiou. S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Addis Abebe 29. júna 1982. Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 44 dňom 28. júna 1982. Český preklad textu dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR
medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou Etiópiou
Československá socialistická republika a Socialistická Etiópia,
vedené prianím ďalej upevňovať zväzky priateľstva medzi oboma krajinami,
prajúc si upraviť konzulárne styky medzi oboma štátmi a uľahčiť tak ochranu záujmov oboch štátov a ochranu záujmov a práv ich občanov,
rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a dohodli sa na nasledujúcom:

ČASŤ I
Definície

Článok 1

1. Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:
   a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
   b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
   c) „vedúci konzulárneho úradu“ je generálny konzul, konzul, vicekonzul, konzulárny zástupca alebo iný konzulárny úradník alebo iná osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;
   d) „konzulárny úradník“ je každá osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií;
   e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych, technických alebo domácich službách konzulárneho úradu;
   f) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;
   g) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky s nimi súvisiace, ktoré sa užívajú výhradne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;
   h) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a s akýmkoľvek zariadením určeným na ich ochranu a uloženie;
   i) „loď vysielajúceho štátu“ je každé plavidlo, ktoré právoplatne pláva pod vlajkou vysielajúceho štátu, s výnimkou vojnových lodí;
   j) „lietadlo vysielajúceho štátu“ je každé civilné lietadlo, ktoré má právoplatne štátnu príslušnosť vysielajúceho štátu a nesie jeho registračné znaky;
   k) „občan vysielajúceho štátu“ je každá osoba, ktorá má štátne občianstvo vysielajúceho štátu podľa jeho právnych predpisov;
   l) „rodinní príslušníci“ sú manžel, deti a rodičia člena konzulárneho úradu, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti a na jeho náklady;
   m) „úradná korešpondencia“ je všetka korešpondencia vzťahujúca sa na konzulárny úrad a na jeho funkcie.
2. Prijímajúci štát bude považovať za právnické osoby vysielajúceho štátu a zaobchádzať s nimi ako s takými tie, ktoré boli zriadené podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu.

ČASŤ II
Zriaďovanie konzulárnych úradov a vymenúvanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod sa určujú dohodou medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 3

1. Vysielajúci štát požiada vopred diplomatickou cestou o súhlas prijímajúceho štátu s vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu.
2. Keď diplomatická misia vysielajúceho štátu dostane taký súhlas, odovzdá ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní. V konzulskom patente alebo inom dokumente o vymenovaní sa uvedie plné meno vedúceho konzulárneho úradu, jeho štátne občianstvo, jeho trieda, sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod.
3. Po odovzdaní konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu prijímajúci štát mu v čo najkratšom čase udelí exequatur alebo iné povolenie.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií po predložení konzulského patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní a po tom, čo mu prijímajúci štát udelil exequatur alebo iné povolenie.
5. Po tom, čo bolo udelené exequatur alebo iné povolenie podľa tohto článku, orgány prijímajúceho štátu urobia všetky potrebné opatrenia na to, aby sa vedúci konzulárneho úradu mohol ujať svojich funkcií a aby mohol požívať práva, výsady a imunity, ktoré mu patria podľa tohto dohovoru a právnych predpisov prijímajúceho štátu.

Článok 4

Prijímajúci štát môže poskytnúť vedúcemu konzulárneho úradu dočasné povolenie na výkon konzulárnych funkcií dovtedy, než mu udelí exequatur alebo iné povolenie.

Článok 5

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu ani občanom žiadneho tretieho štátu ani nemá v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko.

Článok 6

1. Vysielajúci štát vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu plné meno, štátne občianstvo, hodnosť a triedu každého konzulárneho úradníka vymenovaného na konzulárny úrad.
2. Vysielajúci štát tiež vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu plné meno, štátne občianstvo a funkciu konzulárneho zamestnanca vymenovaného na konzulárny úrad.

Článok 7

1. Vysielajúci štát môže v súlade s článkami 3, 5 a 6 poveriť jedného alebo viacerých členov svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte výkonom konzulárnych funkcií. Člen diplomatickej misie poverený výkonom konzulárnych funkcií bude aj naďalej požívať výsady a imunity, ktoré mu patria ako členovi diplomatickej misie.
2. Vysielajúci štát môže pri svojej diplomatickej misii zriadiť konzulárne oddelenie poverené výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 8

Prijímajúci štát vydá každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho právo vykonávať konzulárne funkcie na území prijímajúceho štátu.

Článok 9

Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu úradníkovi ochranu a urobí všetky potrebné opatrenia na to, aby zabránil akémukoľvek útoku proti jeho osobe, slobode a dôstojnosti a tiež urobí všetky

potrebné opatrenia na to, aby mohol vykonávať svoje funkcie a aby mohol požívať práva, výsady a imunity, ktoré mu patria podľa tohto dohovoru.

Článok 10

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu dočasne uprázdnené, vysielajúci štát môže poveriť niektorého konzulárneho úradníka tohto konzulárneho úradu alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte, alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v tomto štáte dočasným vedením konzulárneho úradu. Plné meno tejto osoby sa vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu je oprávnená vykonávať všetky funkcie vedúceho konzulárneho úradu a požívať všetky práva, výsady a imunity ako vedúci konzulárneho úradu vymenovaný podľa článku 3.
3. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie poverený dočasným vedením konzulárneho úradu požíva naďalej výsady a imunity vyplývajúce z jeho diplomatického štatusu.

Článok 11

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek bez toho, žeby udal dôvody svojho rozhodnutia, oznámiť vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou, že konzulárny úradník je nežiadúcou osobou alebo že konzulárny zamestnanec je neprijateľný.

   Vysielajúci štát je povinný v takom prípade dotyčnú osobu odvolať.
2. Ak vysielajúci štát v primeranej lehote nesplní svoj záväzok podľa odseku 1, môže prijímajúci štát odmietnuť uznávať túto osobu za člena konzulárneho úradu.

Článok 12

1. Vysielajúci štát môže v miere, v ktorej to umožňujú právne predpisy prijímajúceho štátu, nadobúdať do vlastníctva, držať alebo užívať v akejkoľvek inej forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov na účely umiestnenia konzulárneho úradu alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri získavaní pozemkov, budov alebo častí budov na účely uvedené v odseku 1 všetku pomoc.
3. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy o výstavbe a územnom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sa tieto pozemky, budovy alebo časti budov nachádzajú.

ČASŤ III

Výsady a imunity

Článok 13

1. Na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, a na sídle vedúceho konzulárneho úradu môže byť umiestnený štátny znak vysielajúceho štátu spolu s označením konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu.
2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, aj na sídle vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch používaných na úradné účely.

Článok 14

1. Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich, rovnako ako do sídla vedúceho konzulárneho úradu a do obydlia konzulárnych úradníkov nemôžu vstúpiť bez dovolenia vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie alebo osoby splnomocnenej jedným z nich.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť urobiť všetky primerané opatrenia na ochranu konzulárnych miestností pred vniknutím alebo poškodením a na zabránenie akéhokoľvek rušenia pokoja konzulárneho úradu alebo ujmy na jeho dôstojnosti.

Článok 15

Konzulárne archívy sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 16

1. Konzulárny úrad má právo na spojenie so svojou vládou, s diplomatickými misiami vysielajúceho štátu a s ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, kdekoľvek sa nachádzajú. Konzulárny úrad môže na tento účel použiť všetky vhodné komunikačné prostriedky včítane diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatických a konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu môže konzulárny úrad zriadiť iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Pri použití verejných komunikačných prostriedkov budú platiť pre konzulárny úrad rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu.
3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu a kuriérske zásielky a batožina sú, za predpokladu, že sú opatrené zreteľným vonkajším označením svojej úradnej povahy, nedotknuteľné a nemôžu byť prezrené ani zadržané. Môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu a predmety určené na úradnú potrebu.
4. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Konzulárny kuriér požíva rovnaké práva, výsady a imunity ako diplomatický kuriér vysielajúceho štátu.
5. Konzulárna batožina sa môže tiež zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla vysielajúceho štátu. V každom takom prípade musí byť kapitán lode alebo lietadla vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, ktorá sa mu zverila, nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu môže konzulárny úrad vyslať niektorého zo svojich členov, aby túto batožinu priamo a voľne prevzal od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 17

1. Konzulárni úradníci a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, nepodliehajú trestnej občianskoprávnej a správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu.
2. Konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, nepodliehajú jurisdikcii prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o úkony pri výkone úradných funkcií.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nevzťahujú na občianskoprávne konanie
   a) vyplývajúce zo zmlúv, ktoré konzulárny úradník alebo zamestnanec neuzavrel v zastúpení vysielajúceho štátu;
   b) týkajúce sa dedičstva, kde konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nevystupuje za vysielajúci štát, ale ako súkromná osoba;
   c) týkajúce sa zodpovednosti za škodu spôsobenú v prijímajúcom štáte dopravným prostriedkom;
   d) týkajúce sa akejkoľvek súkromnej alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník alebo zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.
4. Vysielajúci štát sa môže vzdať imunít uvedených v tomto článku. Také vzdanie sa musí byť výslovné a musí sa prijímajúcemu štátu oznámiť písomne.
5. Vzdanie sa vyňatia z jurisdikcie v občianskoprávnych alebo správnych veciach nezahŕňa vzdanie sa vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; tejto imunity treba sa vzdať osobitne.

Článok 18

1. Členovia konzulárneho úradu sa môžu vyzvať, aby podali svedectvo v súdnom alebo správnom konaní. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nesmie sa voči nemu použiť žiadne

donucovacie opatrenie. Zamestnanci konzulárneho úradu nemôžu odmietnuť podať svedectvo, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3.

2. Príslušné ustanovenia odseku 1 týkajúce sa konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa tiež vzťahujú na ich rodinných príslušníkov.
3. Členovia konzulárneho úradu môžu odmietnuť podať svedectvo, pokiaľ ide o výkon ich úradných funkcií, a môžu odmietnuť predložiť úradné dokumenty a úradnú korešpondenciu. Takisto môžu odmietnuť podať svedectvo ako znalcovia práva vysielajúceho štátu, jeho výklad a použitie.
4. Orgány prijímajúceho štátu, ktoré požadujú svedectvo od konzulárnych úradníkov alebo od konzulárnych zamestnancov, budú postupovať tak, aby sa nevmiešavali do výkonu funkcií konzulárneho úradu a tento výkon nenarušovali. Pokiaľ je to možné, môžu prijať svedectvo na konzulárnom úrade alebo v obydlí konzulárneho úradníka alebo zamestnanca alebo ho môžu prijať v písomnej forme.

Článok 19

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od verejných služieb a osobných povinností každého druhu.

Článok 20

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodení od všetkých povinností ustanovených právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie na pobyt a iných predpisov týkajúcich sa pobytu cudzincov.

Článok 21

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní, poplatkov a dávok
   a) z pozemkov, budov a častí budov užívaných na konzulárne účely alebo ako obydlie členov konzulárneho úradu, pokiaľ sú tieto vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo sú v jeho mene najaté;
   b) zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia nehnuteľností uvedených v odseku 1 písm. a);
   c) z výkonu konzulárnych funkcií včítane poplatkov za konzulárne služby.
2. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte rovnako oslobodený od všetkých daní, poplatkov a dávok z hnuteľného majetku, ktorý je vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ktorý sa nachádza v jeho držaní alebo užívaní, a ktorý sa užíva výhradne na konzulárne účely.
3. Oslobodenie ustanovené v tomto článku sa nevzťahuje na poplatky a dávky za preukázané služby.

Článok 22

Člen konzulárneho úradu a jeho rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od daní a poplatkov zo svojich služobných príjmov.

Článok 23

1. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od všetkých celoštátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov včítane daní a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorého sú vlastníkmi.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na
   a) dane, ktoré sú spravidla obsiahnuté v cene tovaru alebo služieb;

b) poplatky a dane zo súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v prijímajúcom štáte bez toho, žeby tým boli dotknuté ustanovenia článku 21;

c) dedičské dane alebo dane z prevodu majetku vyberané prijímajúcim štátom;

d) dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktorých zdroje sú v prijímajúcom štáte;

e) súdne, notárske a registračné poplatky bez toho, žeby tým boli dotknuté ustanovenia článku 21;

f) poplatky vyberané za skutočne preukázané služby.

Článok 24

1. Prijímajúci štát v súlade so svojimi právnymi predpismi povolí vývoz hnuteľného majetku konzulárneho úradu a členov konzulárneho úradu, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko.
2. Ak zomrie člen konzulárneho úradu alebo jeho rodinný príslušník a zanechá hnuteľný majetok v prijímajúcom štáte, prijímajúci štát neustanovuje pri takom majetku žiadne dane v prípade smrti, dedičské dane alebo poplatky z prevodu majetku, pokiaľ tieto osoby nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko a pokiaľ sa tento majetok nachádza v tomto štáte výlučne v súvislosti s pobytom zomretého ako člena konzulárneho úradu alebo ako rodinného príslušníka konzulárneho úradníka alebo zamestnanca žijúceho s ním v spoločnej domácnosti.
3. Prijímajúci štát povolí vývoz hnuteľného majetku uvedeného v odseku 2 tohto článku, s výnimkou takého majetku získaného v prijímajúcom štáte, ktorého vývoz bol v čase smrti dotyčnej osoby zakázaný.

Článok 25

1. Všetky predmety včítane motorových vozidiel dovezené na úradnú potrebu konzulárneho úradu budú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oslobodené od všetkých colných dávok a ďalších daní alebo podobných poplatkov každého druhu, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby, predpisovaných pri dovoze alebo v súvislosti s ním tak, ako by sa doviezli pre diplomatickú misiu.
2. Všetky predmety určené na osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, včítane predmetov určených na ich začiatočné zariadenie, sú oslobodené od všetkých colných dávok a poplatkov vyberaných pri dovoze alebo v súvislosti s ním, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby. Konzulárni zamestnanci, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, požívajú oslobodenie podľa tohto odseku iba pokiaľ ide o predmety dovezené v čase ich prvého nástupu na konzulárny úrad.
3. Predmety určené na osobnú potrebu nesmú presiahnuť množstvá potrebné na priamu potrebu príslušných osôb.
4. Osobná batožina konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, je oslobodená od colnej prehliadky. Môže byť prezrená iba v prípadoch, keď sú vážne dôvody domnievať sa, že obsahuje iné predmety než sú uvedené v odseku 2 alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je právnymi predpismi prijímajúceho štátu zakázaný alebo na ktoré sa vzťahujú právne predpisy o karanténe. Taká prehliadka sa môže vykonať v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka alebo jeho splnomocnenca.

Článok 26

Všetky osoby, ktoré požívajú podľa tohto Dohovoru výsady a imunity, sú povinné bez ujmy na týchto výsadách a imunitách dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení motorových vozidiel a nevmiešavať sa do jeho vnútorných vecí.

Článok 27

S výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo obmedzený z dôvodov štátnej bezpečnosti, konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec, ako aj jeho rodinní príslušníci môžu slobodne cestovať po území prijímajúceho štátu.

Ustanovenie tohto článku sa nedotýka podmienok pre udieľanie víz alebo iných cestovných dokladov podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu.

Článok 28

1. Konzulárni zamestnanci, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalé bydlisko, požívajú imunity podľa ustanovenia článku 18 odseku 3 tohto dohovoru.
2. Prijímajúci štát bude vykonávať svoju jurisdikciu nad osobami uvedenými v odseku 1 tohto článku tak, aby nebránil výkonu funkcií konzulárneho úradu.

ČASŤ IV

Konzulárne funkcie

Článok 29

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tejto časti. Iné konzulárne funkcie môže vykonávať iba pokiaľ to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník je oprávnený zastupovať vo svojom konzulárnom obvode a v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho štátnych príslušníkov, a to tak fyzických, ako aj právnických osôb.
3. Konzulárny úradník je oprávnený pri výkone konzulárnych funkcií obracať sa písomne aj ústne na príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu, ako aj na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu v takom rozsahu, v akom to dovoľujú právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.
4. Konzulárny úradník je oprávnený, ak prijímajúci štát s tým súhlasí, vykonávať konzulárne funkcie aj mimo svojho konzulárneho obvodu.

Článok 30

Konzulárny úradník bude napomáhať rozvoj hospodárskych, obchodných, kultúrnych a vedeckých stykov medzi oboma štátmi, ako aj posilňovanie ich priateľských stykov.

Článok 31

1. Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený

a) registrovať občanov vysielajúceho štátu;

b) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;

c) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia o uzavretí manželstva za predpokladu, že obe osoby sú občanmi vysielajúceho štátu;

d) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov a iné vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;

e) registrovať narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu;

f) zostavovať, potvrdzovať, overovať, osvedčovať a legalizovať listiny a dokumenty, ako aj vykonávať iné úkony, ktoré sú nevyhnutné pre ich platnosť, na žiadosť občana vysielajúceho štátu, na ich uplatnenie mimo územia prijímajúceho štátu;

g) prekladať listiny a dokumenty a overovať správnosť prekladu, ako aj overovať dokumenty a podpisy občanov vysielajúceho štátu;

h) spisovať alebo legalizovať a prijímať do úschovy závety občanov vysielajúceho štátu.

2. Ak to právne predpisy prijímajúceho štátu vyžadujú, konzulárny úradník bude informovať príslušné orgány prijímajúceho štátu o vykonávaní úkonov podľa odseku 1 písm. c) a e).

Článok 32

Listiny a dokumenty vyhotovené, preložené alebo overené konzulárnym úradníkom v súlade s článkom 31 majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu účinnosť a dôkaznú moc ako doklady vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu za predpokladu, že boli vyhotovené spôsobom, ktorý nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 33

Konzulárny úradník je oprávnený prijímať do úschovy dokumenty, peňažné sumy, cenné predmety a hnuteľný majetok patriaci občanom vysielajúceho štátu alebo im určený. Tieto veci prijaté do úschovy sa môžu z prijímajúceho štátu vyviezť iba v súlade s právnymi predpismi tohto štátu.

Článok 34

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu vydávať, predlžovať, meniť a zrušovať platnosť cestovných dokladov občanov vysielajúceho štátu.
2. Je takisto oprávnený vydávať, predlžovať a zrušovať príslušné víza osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 35

Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prevziať starostlivosť o maloletého občana svojho štátu, ktorý žije na území prijímajúceho štátu, ak tento štát takú právomoc uznáva.

Článok 36

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania informovať príslušného konzulárneho úradníka o úmrtí občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú takisto informovať príslušného konzulárneho úradníka, ak sa dozvedia o dedičstve po občanovi vysielajúceho štátu alebo ak sa dozvedia o dedičstve po osobe, ktorá zomrela v prijímajúcom štáte, bez ohľadu na jej občianstvo, ktoré sa môže týkať občana vysielajúceho štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu urobia v prípadoch podľa odseku 2 a za predpokladu, že dedičstvo je na jeho území, v súlade s jeho právnymi predpismi opatrenie na zabezpečenie tohto dedičstva a doručia príslušnému konzulárnemu úradníkovi odpis závetu, ak bol urobený, ako aj všetky dostupné informácie o dedičoch, obsahu a hodnote dedičstva, a upovedomia ho o termíne začatia konania o dedičstve.
4. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať priamo alebo prostredníctvom zástupcu záujmy občana vysielajúceho štátu, ktorý má nárok na dedičstvo nachádzajúce sa v prijímajúcom štáte a ktorý nemá v tomto štáte trvalé bydlisko.
5. Konzulárny úradník je oprávnený prijímať v mene občana vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, peniaze alebo iný majetok, ktorý tomuto občanovi môže patriť v dôsledku smrti akejkoľvek osoby včítane platieb z titulu náhrady škody, dôchodku a sociálneho zabezpečenia a príjmov z poistiek.
6. Hnuteľný majetok a peňažité sumy pochádzajúce z likvidácie dedičstva patriaceho občanovi vysielajúceho štátu sa môžu odovzdať príslušnému konzulárnemu úradníkovi za predpokladu, že nároky veriteľa boli uspokojené alebo zabezpečené a že sa zaplatili dane a poplatky týkajúce sa dedičstva.

7. Konzulárny úradník je oprávnený spolupracovať s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu pri zabezpečovaní dedičstva podľa tohto článku.

Článok 37

1. Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať v konzulárnom obvode občanov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak pre neprítomnosť alebo iné vážne dôvody nemôžu včas obhajovať svoje práva a záujmy. Zastupovanie trvá tak dlho, dokiaľ zastupovaný neurčí svojho zástupcu alebo sám neprevezme obhajobu svojich práv a záujmov.
2. Konzulárny úradník má právo v konzulárnom obvode nadviazať a udržiavať styk s každým občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytovať všetku potrebnú pomoc a v prípade potreby robiť opatrenia na zabezpečenie právnej pomoci. Prijímajúci štát nebude žiadnym spôsobom obmedzovať právo občana vysielajúceho štátu spojiť sa s konzulárnym úradom alebo ho navštíviť.

Článok 38

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia bez meškania príslušného konzulárneho úradníka o zadržaní alebo akomkoľvek inom obmedzení osobnej slobody občana vysielajúceho štátu. Konzulárny úradník bude na požiadanie bez meškania informovaný o dôvodoch zbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody občana vysielajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník je oprávnený čo najskôr navštíviť občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zbavený osobnej slobody alebo ktorého osobná sloboda bola obmedzená, a udržiavať s ním styk. Príslušné orgány prijímajúceho štátu takisto odovzdajú bez meškania konzulárnemu úradníkovi každé písomné oznámenie od občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zbavený osobnej slobody alebo ktorého osobná sloboda bola akokoľvek obmedzená.
3. Práva konzulárneho úradníka podľa odsekov 1 a 2 sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu za predpokladu, že tieto právne predpisy tieto práva nezrušujú.

Článok 39

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať v konzulárnom obvode všetku pomoc lodi vysielajúceho štátu, ktorá je v prístave, pobrežných alebo vnútorných vodách prijímajúceho štátu, ako aj jej posádke a cestujúcim.
2. Konzulárny úradník sa môže obracať so žiadosťou o pomoc na príslušné orgány prijímajúceho štátu v akejkoľvek veci týkajúcej sa výkonu jeho funkcií v prípade lode vysielajúceho štátu alebo členov jej posádky alebo jej cestujúcich.
3. Konzulárny úradník môže vstúpiť na palubu lode len čo sa lodi povolí styk s pobrežím. Členovia posádky môžu bez meškania nadviazať s konzulárnym úradníkom spojenie.
4. Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený:
   a) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu vyšetrovať všetky udalosti na palube lode, vypočuť členov posádky, kontrolovať lodné doklady, prijať vyhlásenie o ceste a cieli lode, ako aj všeobecne uľahčovať vjazd, výjazd alebo pobyt lode v prístave;
   b) bez ujmy na právach orgánov prijímajúceho štátu riešiť spory medzi kapitánom a členmi posádky včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy v rozsahu, v ktorom to povoľujú právne predpisy vysielajúceho štátu;
   c) urobiť opatrenia na lekárske ošetrenie členov posádky alebo cestujúcich alebo na ich návrat do vysielajúceho štátu;
   d) prijímať, vystavovať alebo overovať vyhlásenia alebo iné doklady, ktoré požadujú právne predpisy vysielajúceho štátu vo vzťahu k lodi.

Článok 40

1. Ak príslušné orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú urobiť na palube lode vysielajúceho štátu donucovacie opatrenie alebo akékoľvek vyšetrovanie, je potrebné o tom prostredníctvom príslušných orgánov prijímajúceho štátu upovedomiť príslušného konzulárneho úradníka. S

výnimkou toho, že to nepripúšťa naliehavosť veci, upovedomenie sa urobí tak, aby konzulárny úradník alebo jeho zástupca mohol byť prítomný. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol prítomný, odovzdajú mu príslušné orgány prijímajúceho štátu úplnú informáciu o udalostiach.

2. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj vtedy, ak príslušné orgány v obvode prístavu majú v úmysle vypočuť členov posádky na pevnine.

Ustanovenie tohto článku sa nepoužije pri obvyklej colnej, imigračnej alebo zdravotnej kontrole, ani pri všetkých ostatných úkonoch vykonávaných na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 41

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, narazí na plytčinu alebo breh alebo ak utrpí inú haváriu v prijímajúcom štáte, alebo ak sa nejaký predmet patriaci k nákladu havarovanej lode vysielajúceho, prijímajúceho alebo tretieho štátu, ktorý je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu, nájde na pobreží alebo vo vnútorných alebo pobrežných vodách prijímajúceho štátu ako predmet vyvrhnutý na breh alebo je dopravený do prístavu tohto štátu, upovedomia o tom príslušné orgány prijímajúceho štátu čo najskôr príslušného konzulárneho úradníka. Budú ho takisto informovať o opatreniach už urobených pre záchranu života osôb na palube lode, lode samotnej, nákladu a iného majetku na palube, ako aj predmetov patriacich k lodi alebo tvoriacich časť jej nákladu, ktoré sa od nej odpútali.
2. Konzulárny úradník môže takej lodi, jej cestujúcim a členom posádky poskytnúť všetku pomoc. Za tým účelom sa môže obrátiť so žiadosťou o pomoc na príslušné orgány prijímajúceho štátu. Konzulárny úradník môže urobiť opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku včítane opatrení za účelom opravy lode alebo môže požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu, aby také opatrenia urobili alebo v nich pokračovali.
3. Ak loď alebo predmet patriaci k takej lodi sa našli na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo boli dopravené do prístavu tohto štátu a ani kapitán lode, ani majiteľ, jeho zástupca alebo príslušný poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie alebo zaobchádzanie s takou loďou alebo s takým predmetom, je konzulárny úradník splnomocnený urobiť v mene vlastníka lode opatrenia, ktoré by mohol za tým účelom urobiť vlastník sám.
4. Ak sa predmet, ktorý patrí k nákladu havarovanej lode tretieho štátu a je majetkom občana vysielajúceho štátu, nájde na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu a vlastník predmetu, jeho zástupca alebo poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie takého predmetu alebo zaobchádzanie s ním, je konzulárny úradník splnomocnený, aby v mene vlastníka urobil také opatrenia, ktoré by na tento účel mohol urobiť vlastník sám.

Článok 42

Články 39, 40 a 41 sa primerane vzťahujú aj na lietadlá.

Článok 43

Konzulárny úrad je oprávnený vyberať v prijímajúcom štáte poplatky a dávky za konzulárne úkony, a to v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu.

ČASŤ V
Záverečné ustanovenia

Článok 44

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná čo najskôr.
2. Tento dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď jedna z Vysokých zmluvných strán oznámi druhej Vysokej zmluvnej strane písomnou formou svoj úmysel ukončiť platnosť dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch Vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali.

Dané v Addis Abebe 13. septembra 1981 vo dvoch vyhotoveniach v anglickom jazyku.

Za Československú socialistickú republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Socialistickú Etiópiu:

Feleke Gedle-Giorgis v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.